

מ"ת 10166/11 - מדינת ישראל נגד מרדיי דהן

17 נובמבר 2016

בית משפט השלום לערבותה באשדוד

מ"ת 10166-11-16 מדינת ישראל נ' דהן

לפני כבוד השופט נועה חוקלי

ה搬קשת מדינת ישראל

נגד
ה搬יב
מרדיי דהן

nocchim:

ב"כ המבוקשת- עו"ד אשרת קובליו בר

ב"כ המ搬יב- עו"ד נתלי אהרון

ה搬יב באמצעות לויו שב"ס.

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי שה搬קשת למעצר וכתב האישום הוגש בבית המשפט בתחום התקופה שקבעה בחוק, אך גם הובא המ搬יב למתחם בית המשפט במועד.

מן הראי שה搬יב היה מובה בפני מיד עם הגעתו לכוטלי בית המשפט.

עם זאת, לא מצאתי שיש בכך הצדקה להורות על שחרורו רק מסיבה זו בלבד לבחון את המסוכנות הנש��ת ממנו לציבור המשתמשים בדרך.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17/11/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חוקלי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרם] תשנ"ז - 1996 [להלן: "**החוק**"].

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהייה בהיותו בלתי מורשה לנהייה, נהייה ללא ביטוח, נהייה בפיזיות, נהייה שברמזור אוור אדום ואי ציות להוראות שוטר במדים.

באשר לראיות לכואורה:

הצדדים אינם חולקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכואורה, למעט טענת ב"כ המבקש כי הראיות מלמדות על נהייה רשלנית לפי סעיף 62 (2) ולא על נהייה נמהרת על פי סעיף 338(1) חוק העונשין וכי לא היה מקום לתקן את כתוב האישום ואת הבקשה למעצר בפרט כשהמשיב לא נחקר ביחס לעבירה זו.

עיוון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיב נהג בהיותו בלתי מורשה לנהייה, לכך שעבר ברמזור אדום ואף לכך שנהייגתו היא רשלנית, לא מצאתי להידרש במסגרת ההחלטה זו לשאלת אם מוצדק להעמיד לדין את הנאשם בעבירה של נהייה רשלנית בהתאם לכתב האישום שהוגש מלכתחילה או בנогה נמהרת בנגדו לסעיף 338(1) חוק העונשין, עניין זה יתברר בתיק העיקרי שם נתענה טענה של הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית והדין בתיק העיקרי נדחה לצורך דיוון בטענה זו. נהייגתו הרשלנית של הנאשם נלמדת מדווחות הפעולה של השוטרים אשר מתארים כי ברגע שכרזו למשיב לעזרה, הנאשם ברוח עם רכבו תוך כדי עKİפת כל רכב מצד ימין ופניה שמאלה באור אדום כשתנוועת הרכבים ממול מתקרבת.

באשר לעילת מעצר

הצדדים חולקים ביניהם ביחס לקיומה שלUILת מעצר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לאחר שענייתי בתיק החקירה ונחשפתי לעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם, הגיעתי לכל מסקנה כי קיימתUILת מעצר כנגד הנאשם בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיימים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסקן את בוחנו של אדם או את בוחן הציבור כפי שקבע בסעיף 21 (א)(ב).

עם זאת, עצמתה שלUILת המעצר אינה ברף העליון.

ההלהכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעביעות תעבורה המ Zucker הוא החיריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גרייפת נ. מדינת ישראל:

כך למשל בבש"פ 4/04/2018 נמי ג'באי נגד מדינת ישראל:

במהלך הדיון שמעתי את המשיב עצמו, את נסיבותיו האישיות: את העובדה שאשתו נפטרה בשנה שעברונה, שבנו עבר תאונת דרכים, שבוי נפטר לאחרונה ואת העובדה שהוא נותר לבדו, בעזרת הוינו לגיל 4 ילדים קטינים.

התרשמתי שה Zucker בו שווה המשיב למעלה מיממה, היה בו כדי להמחיש למשיב את חומרת מעשיו באופן שייצן את המסוכנות הנש��פת מעשיו.

במהלך הדיון שמעתי אף את הגבי וייאן בכיר, אשר הוצאה כערבה וכמפרקת על המשיב, התרשמתי שמדובר באישה נורמטיבית, שומרת חוק, אשר מכירה את המשיב ומסוגלת להציג לו גבולות.

התרשמתי כי היא מבינה את משמעות ההחלטה וממלא את תפקידיה כמפרקת בצורה רואה.

המשיב שבפני אינו אדם צער, מדובר למי שעברו בתחום הפלילי הוא מכבד כשברקע עבירות סמים, רכוש, אלימות, הפרות רשות של הוראה חוקית, עבירות רבות בגין אף ריצה עונשי מאסר, עם זאת, מזה 13.5 שנים לא ביצע אף עבירה וכל הרשעותיו בתחום הפלילי התיישנו ועל כן לא מצאתי ליתן משקל ממשמעותי לעברו.

באשר לעבר התעבורתי- המשיב שבפני אمنם הוא בלתי מורשה לנဟגה וצבר לחובתו 3 הרשעות קודמות בהן 2 הרשעות בגין עבירות דומות, של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, עם זאת גם עבירות אלה, האחרונה בהן מメント 2004, מדובר באותה תקופה בה התנהגותו של המשיב הייתה פורצת חוק בכל התחומים. גם העבירות בתחום התעborתי התיישנו ولكن גם להן לא מצאתי ליתן משקל ממשמעותי.

בעשור האחרון לא נרשמה לחובת המשיב ולרשותה אחת מכל סוג.

בנסיבות אלו אינני מקבלת את טענת המבקרת כי מדובר בראצדיביסט מכור להגה, אלא התנהגותו בתיק זה, על אף הייתה חמורה ומסוכנת לשלום הציבור, הינה התנהגות חריגה ב-10 שנים האחרונות כפי שניתן למוד מרשעותיו.

בנסיבות אלו, גם שהתנהגותו היה בה סיכון של ממש לציבור משתמשים בדרך, מצאתי כי ניתן לאין את המסוכנות הנש��פת מן המשיב בתנאים אשר פחותים ממעצר ואף לא מצאתי הצדקה לתנאים של מעצר בבית מלא זאת על מנת שהמשיב יוכל לנסות ולשים את חייו ולמצוא עבודה חדשה (שכמボן לא כרוכה בנהיגה) במקום מגוריו החדש.

ראוי דבריו של כב' הש' עמית בבש' 5564-11 - פלוני נ' מדינת ישראל:

"יש לציין כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאידנא, שבירור התקיק העיקרי עלול להתרוך חוזדים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משל כודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעmom והשעמום לידי חטא של הפרת תנאי מעצר הבית ולהסתמכות נוספת

של הנאשם. וכך יש להוסיף כי מעוצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלוים בו למחיהתו.

רוצה לומר, כי גם בנסיבות תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלה החירות צריכים להגזר הן מעצמתה של עילת המעוצר והן מעצמת הריאות בכל מקרה ומקורה".

כאמור בנסיבות אלה אין מיוחסת לנאשם נהיגה בזמן פסילה או הפרה של הוראות בימ"ש, הפרות כאלה ביצע לפני שנים רבות ומאז נדמה, על פי העדר כל הרשותות נוספת בעשור האחרון, כי שינה את אורחותו.

לאור כל האמור, מצאתי כי ניתן לשחרר את המשיב בתיק זה בתנאים שהיה בהם כדי לאין את המ██וכנות הנשקפת ממנו, ואלו התנאים:

- א. המשיב יתגורר אצל הגב' וייאן בכרכר בכתבות רח' מגידו 37/5 אשקלון.
- ב. המשיב ישאה במעוצר ביתليلי עד ל-17.01.31 משעה 22:00 ועד השעה 06:00, וזאת בפיקוחה של הגב' וייאן בכרכר ת.ז. 27820588.
- ג. המשיב יפקיד סך של 2,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.
- ד. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור ולהתירה תופק עד ליום 16.12.10, ש"ח יופק עד היום כתנאי לשחרור והיתרה תופק עד ליום 16.12.10.
- ה. תיחתום ערבותצד ג' של הגב' וייאן בכרכר על סך 25,000 ₪, לצורך הבטחת תנאי השחרור וכتنאי לשחרור.
- ו. מובהר לערבה כי תנאי urebot ha-yin chovta להימצא במחיצת המשיב בתקופה שנקבעה למעוצר הבית הלילי בשעות שנקבעו, עוד חובה על הערבה לוודא כי מרגע שרכבו של המשיב ישוחרר, הוא לא יעשה בו שימוש והחובה לדוחה מידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.
- ז. מורה על פסילתו של המשיב מלחזיק ולקיים רישיון נהיגה עד לתום ההליכים.
- בשל היותו של המשיב בלתי מושהה הנהיגה, תנפיק מזכירות בימ"ש אישור הפקדה מהיים ללא צורך בהפקדת רישיון.

מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתנו בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעזר עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17/11/2016 במעמד הנוכחים.

נועה קלאי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

1. בהתאם לסמכוות מכח סעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה- מעצרם) התשנ"א 1996
ומאחר שב"כ המבקשת הודיעה על רצונה לעורר על ההחלטה, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת
הערר בפני עובדה מוגמרת, אני מצויה על השהיית ביצוע השחרור למשך 48 שעות.

השעה עתה 14:15

2. אם לאחר עיון נוסף, תחליט המבקשת שלא לעורר על ההחלטה השחרור, תודיע על כך מידית לב"כ
המשיב, ולבית המשפט והמשיב ישוחרר לאלהר.

3. המזכירות מתבקשת לאפשר למשיב ולמפקחת לחתום על הערביות ולבצע את הערביות בהתאם
להחלטתי.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17/11/2016 במעמד הנוכחים.

נועה קלאי, שופטת